

søgenes endelige Resultat foreligger, vil komme med et Forslag, naar Pasteuriseringsloven kommer til Revision, gaaende ud paa, at naar det viser sig nødvendigt og ønskeligt, skal Vallen fordres pasteuriseret.

Den højtærede Minister var inde paa Spørgsmaalet om Udstillingerne, og jeg berørte dem ogsaa lidt før. Jeg finder det fuldstændig rigtigt, at Mejerierne tvinges til at tage Del i Udstillingerne ved Forsøgslaboratoriet. Jeg skulde ikke have det allermindeste mod, at det var en Bestemmelse, som ganske overlodes til Ministeren, og at der ikke behøvedes en Indstilling fra Fællesorganisationen. Det undrer mig i det hele taget noget med Hensyn til dette Lovforslag, at overalt, hvor man støder paa Tanken om at give Ministeren en Bemyndigelse, har man været noget ængstelig nede i det andet Ting. Jeg for mit Vedkommende har større Tillid til Regeringen. Jeg vilde i og for sig paa flere Punkter kunne give Ministeren en fuld Bemyndigelse, som han ikke har kunnet faa i det andet Ting, men da vi gennem Bilagene her vide, at Indstillingerne sandsynligvis ville fremkomme, vil jeg ogsaa paa dette Punkt kunne slaa mig til Ro. Jeg tvivler ikke om, at Resultatet vil blive, at samtlige Mejerier blive nødte til at udstille paa Forsøgslaboratoriets Udstillinger. Jeg finder det ganske nødvendigt, naar Staten paatager sig Garanti for de gode Egenskaber hos det Smør, vi eksportere, at de da tvinges til at blive vurderede af Forsøgslaboratoriet.

Jeg kommer saa til et Punkt, som ikke er berørt i Lovforslaget, men som der i det andet Ting fra forskellige Sider har været fremsat Ønsker om at faa indført, nemlig Spørgsmaalet om den svenske Mælk. De Herrer ville af Bilag VIII til Folketingsudvalgets Betænkning kunne se, hvorledes Forholdet er med Hensyn til Indførselen af dansk Mælk til København. Der findes deri Oplysning om, hvilke Fordringer der ifølge Sundhedsvedtægten stilles til Mælk, der leveres til København, og det er nu fremhævet, at naar man forlanger, at Dyr læger skulle tilse Besætningerne, skulle endogsaa kunne forlange et enkelt Kreatur nedslaaet o. s. v., bør der ogsaa stilles skrappe Fordringer til den svenske Mælk. Det er i og for sig et gammelt Spørgsmaal. Jeg erindrer ogsaa i tidligere Tid at have haft det under Forhandling, og jeg tager ikke fejl i, at der fra en enkelt Side blev udtalt endogsaa Ønsket om et Forbud mod Indførsel af svensk Mælk. Hvorledes er nu Forholdet da med Hensyn til denne? Ved Tillæg til Sundhedsvedtægten af 3. Maj 1904 er det

forlangt, at den svenske Mælk skal sættes under et Tilsyn i lignende Retning som den danske, der indføres til København. Paa dette Punkt er der altsaa ikke nogen væsentlig Forskel. Jeg ved ogsaa, at den svenske Mælk bliver kontrolleret; der er endogsaa givet særlige Bestemmelser med Hensyn til den svenske Mælk — det vil sige med Hensyn til al udenlandsk Mælk, men det er jo særlig svensk Mælk, vi fra Udlandet faa til København —, der forlanges, at den skal være pasteuriseret. Altsaa, den svenske Mælk er allerede underkastet et skrapere Tilsyn end den danske. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at naar Mælkeleverandører til København ønske hemmende og indgribende Bestemmelser overfor den svenske Mælk, er det Udslag af en skjult Protektionisme. Jeg maa maaske her tilføje, at selvfølgelig vil et Paabud om Mærkning som udenlandsk Vare for en flydende Vare som Mælk være meget generende; det vil sandsynligvis tvinge til at levere den i Flasker. For saa vidt det danske Landbrug en Gang skulde skifte Standpunkt og blive protektionistisk — der er jo ingen Udsigt til det i Øjeblikket —, kunde man altid tale om det Spørgsmaal blandt alle de andre; men jeg for mit Vedkommende vil ikke være med til at give en cacheret Toldbeskyttelse for en enkelt Vare. Thi, mine Herrer, Resultatet af disse Bestræbelser for at vanskeliggøre Indførselen af den svenske Mælk maa og skal blive, at Mælken stiger for Køberne her i København. Jeg er derfor glad ved, at Forsøgene paa at lægge Hindringer i Vejen for Indførsel af svensk Mælk til den store københavnske Befolkning ikke ere lykkedes, og for saa vidt de skulde fremkomme her i dette Ting, melder jeg mig paa Forhaand som en bestemt Modstander af slige Forsøg.

Jeg skal saa ganske kort omtale §§ 27 og 29. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dem, da jeg tror, der fra anden Side vil fremkomme Udtalelser om disse to Paragraffer. Jeg skal ikke nævne, at man har ment, det var en meget haard Bestemmelse overfor de handlende, der staar i § 27, nemlig følgende: „Den, der modtager Varer indførte i Strid med det i Medfør af § 23 udstedte Forbud, og den, der modtager indført Smør, der ikke er stemmende med denne Lovs Forskrifter, kan dog frigøre sig for Ansvar, naar han, forinden Varen udleveres fra Toldvæsenet, anmelder Sagen for Politiet“. Det kan jo ogsaa nok være, den vil virke ret generende. Men i øvrigt er der dog, hvis jeg ikke tager fejl, lignende Bestemmelser i Smør- og Margarineloven,